

je dr. Šušteršič, kakor se čuje, volilni protest pri politični oblasti vložil, ker se pri sklicanju zborovanja ni ravnalo po pravilih. Zaradi nastalih težav v notranjem Slovenske ljudske stranke postalo je tudi stališče deželnega glavarja v deželnem odboru težavno. Opirati se zamore tam le na deželna odbornika dr. Lampeta in dr. Pegana. Od ostalih treh članov pripada deželni odbornik dr. Triller slovensko-liberalni stranki, dva, grof Barbo kot zastopnik veleposestva in dr. Zajc pa izvršujeta vojaško službo izven dežele. Medtem pa ko se je namesto vpoklicanega grofa Barbo njegovega namestnika barona Apfaltern pozvalo, je sedež deželnega odbornika dr. Zajca prazen, kajti deželni glavar je doslej opustil, njegovega namestnika, istotako Slovenski ljudski stranki pripadajočega dr. Gregoriča v deželni odbor vpoklicati. Ne da se tajiti, da to postopanje deželnega glavarja z določbami deželnega reda v nasprotju stoji in da je vsled pomanjkljive sestave deželnega odbora postavnost njegovih sklepov dvomljiva.

Tudi to mnogim strankinim pristašem ni dopadlo, da je dr. Šušteršič, odkar je bil pozvan k najvišji službi dežele, ni odložil advokatskega zastopstva dežele, ki mu je bila pod njegovim predhodnikom dr. Šukljatom izročeno. Zdaj pride vsled teh razmer celo v neprijetni položaj, da si mora kot deželni glavar sam ekspenzar nakazati, katerega zasluzi kot pravni zastopnik dežele. Mnogo je pomagal k nevolji v stranki konečno dogodek, ki se je odigral v preteklem letu. Neki spoštovani zdravnik slovenske narodnosti, ki je moral iz Gorice pobegniti, prosil je za provizorično mesto distriktnega zdravnika, da bi si vstvaril v tem težkem času eksistenco, ker je bil vsled vojne vse izgubil. Vkljub temu, da je zlasti sedaj prav malo proslincev za tako mesto, napravil je deželni glavar dovolitev od politične barve zdravnika odvisno in je zahteval od njega izjavo, da je pristaš deželnega glavarja, ne pa pristaš opozicije, ki se kaže v lastnem taboru. Zdravnik je nato svojo prošnjo nazaj potegnil. Taki dogodki razširjajo naravnost prepad med obema strujama Slovenske ljudske stranke, tako, da se bo dala odkrita ločitev le težko preprečiti.

Tako piše „Tagespost“ v svojem drugem, gotovo tudi velezanimivem članku. Brez da bi se za danes ozirali na politično stran te zadeve, ki je vsekakor plameteča obsodba slovensko-klerikalne stranke, izražamo vendar prav ponižno svoje mnenje, da bi bil skrajni čas za — tožbo. Kajti kranjskemu deželnemu glavarju se očita v teh člankih neverjetno korupcijo, izrabljanje svoje uradne moči v osebne sebične namene, torej stvari, ki pri honetnih ljudeh hudo smrdijo... Dr. Šušteršič je enkrat o uradnih dejah, da „žrejo in žrejo in žrejo“, — kdo pa zdaj „žre“? Stvar je danes tako očitna in tako grda, da mora priti do konca. In res, — nam se smili slovensko ljudstvo, ki je tej vesti klerikalcem žrtvovalo vse...

Bolečine kot vremenski preroki niso redke. Poznamo celo množico ljudi, ki natančno naprej vedo, je-li bode v par urah deževalo. Približajoča se sprememba vremena označi se v bolečinah udov, trganju ali bolenju, in vsak na tem trpeči bi bil gotovo vesel, ako bi zamogel to proroško lastnost zgubiti. To je tudi prav lahko mogoče. Masirajmo boleča mesta s Fellerjevim blagodejnim rastlinskim esenčnim fluidom z zn. „Elsa-fluid“ in bolečinski napadi bodo kmalu ponehali. Mnogo zdravnikov priporoča „Elsa-fluid“ za take bolezni odpravljajoče masaže in do danes pač ni nobenega drugega sredstva za obdrnjenje, ki bi bilo enako in res zaslužno priljubljeno. „Elsa-fluid“ se kot bolečine odpravljajoče obdrnjenje tudi ne more nadomestiti. Pri temu je med vsemi takimi svredsti tudi najcenejše, kajti 12 steklenic stane franko samo 6 kron (predvojna cena). Naroči se edino pristno pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 241 (Hrvatsko). Etnako priljubljeno domače sredstvo so Fellerjeve milo odvajalne Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, od katerih stane 6 škatljic samo 4 K 40 h franko, ter Fellerjevi močni migrenski črtniki z zn. „Elsa“ 1 karton 1 K. Fellerjev turistovski flašter z zn. „Elsa“ v kartonu 1 in 2 kroni povzroči hitro izginjenje kurjih oces. (c)

Izpred sodišča.

12. kazen.

Maribor, 11. januarja. 28-letni, v Leitersbergu rojeni Miha Glavič, nazadnje pomožni delavec v Faalu, bil je že 11-krat

večinoma zaradi tatvine, predkaznovan. Svojo zadnjo večjo kazen dobil je od deželnoobrambene divizijske sodnije v Gradcu januarja l. 1915, ko je bil obsojen zaradi zločina hujskarije zoper državo na 15 mesecev težke ječe. Ko je postal zopet prost, mu je postalo takoj dolgočasno po ječi. Ukradel je decembra meseca v Mariboru 140 kron. Tako je prišel pred mariborsko okrožno sodnijo, ki mu je podelila kot 12. kazen tri mesece težke ječe.

Stroga kazen.

Berlin, 12. januarja. „Tageblatt“ poroča iz Thura: Zaradi udeležbe pri manipulacijah z žitom obsodila je kazenska sodnija voditelja vojnega žitnega urada mlinarja Bernolt na eno leto ječe in 78.000 mark denarne globe. Gotovo je kazen izredno stroga, ali zaslužena tudi v polni meri.

Kako se kavo draži.

Gradec, 13. januarja. Firma Kern & Comp. v Trstu prodala je dne 17. decembra 1915 s posredovanjem agenta Antona Amreich trgovcu Johanu Gortan v Feldbachu 30 žakljev kave po 405 K za 100 kil. Dne 15. marca 1916 kupil je Amreich to kavo zopet od Gortana nazaj i. s. po 800 K za 100 kil. Še isti dan prodal je Amreich kavo nekemu Altenburger za 910 K za 100 kil; ta mu je bil namreč denar za nakup na razpolago dal. Amreich je kupil torej vso kavo za 14.368 K, prodal jo je pa Altenburgerju za 16.343 K 60 h. „Zasluzil“ je torej brez vsacega truda 1975 K 60 h. Pri vsej tej kupčiji pa je ostala kava ležati, kjer je bila. Šele Altenburger jo je pustil priti v Gradec, kar ga je kostalo 58 K 67 h, tako, da mu je prišla kava tedaj na 16.402 K 27 h oziroma ena kila na 9 K 19 h. Dne 23. marca 1916 prodal je Altenburger 15 žakljev kave agentu Gaulhoferju; ta je kavo malim trgovcem po 9 K 50 h do 9 K 80 h naprej prodal. Amreich se je pokazal pri temu kot popolnoma nepotreben prekupčevalec, ki je blago le grozno podražil. Obsojen je bil na 1530 kron globe odnošno 153 dni zapore. — Trgovcu Gortanu se je pred sodnijo dokazalo, da je kupljeno kavo prodal nadrobno z 91% dobičkom. Obsojen je bil vsled tega na 14 dni strogega zapore z enim trdim ležiščem na teden in 4000 K globe.

Sleparji z žajfo.

Dunaj, 12. januarja. Pred sodnijo se je imel zagovarjati neki Johan Fajfar, ki je brez dovoljenja neko „štedilno milo“ izdeloval in po previsokih cenah prodajal. Žajfa ni bila glasom izvedenec nič vredna. Agent Jakob Weinreich kupil je od njega 1500 kil in to 470 K za 500 kil. Weinreich je žajfo zopet malim trgovcem oddajal po 525 K za 500 kil. Zato je bil tudi ta agent tožen. Dognalo se je, da je prvi obtoženec pri 100 kilah zaslužil 130 kron, agent pa 55 kron. Obtoženca sta bila obsojena vsak na 14 dni

zapore in 2000 kron globe. Poleg tega jima je odvzeta obrt in je tudi zapadlo 400 kil zaplenjene žajfe.

Tatica.

Maribor, 13. januarja. 23-letna natalkarica Katarina Cverlin je zaradi tatvin že opetovano predkaznovana. Dne 1. p. m. pobegnila je iz zadnjega svojega kazenskega zapore. Na večer istega dne se je vtihotapila v gostilno „Zur Traube“, kjer je bila prej enkrat uslužbena, ter je ukradla neki dekl 160 kron denarja in obleke v vrednosti 34 kron. Na lici mesta se je preoblekla; potem je nesla svoj tatinski plen in svojo jetniško obleko pred duri poslopja okrožne sodnije, kjer je jetniško obleko na tla položila. Potem je izginila v temni noči. Šele 19. p. m. so jo vjeli in zopet okrožni sodniji izročili. Zda je bila na dve leti težke ječe obsojena.

Še ena tatica.

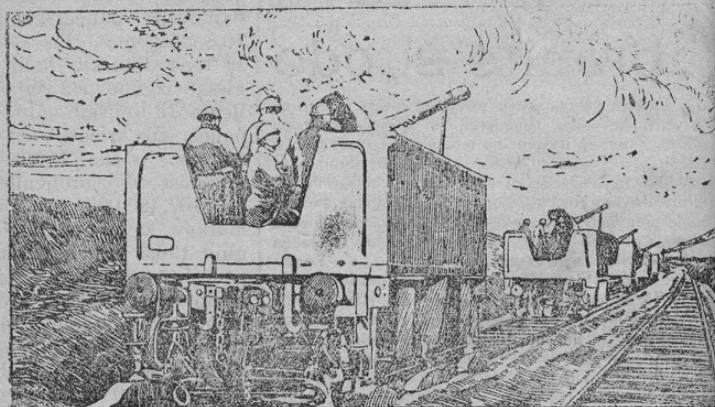
Maribor, 12. januarja. 30-letna Marija Spes, večkrat predkaznovana tatica ima navado, da krađe svoji lastni materi Ursuli Spes v Oberbreitenbuchu, kadar prid iz zapore. Z ukradenimi stvarmi pa živi pr dobro. Dne 19. oktobra p. l. je prišla zopet iz zapore. Takoj se je podala v okolico Slo Bistrice. Pokradla je zopet svoji materi 2 kil masti v vrednosti 110 kron, eno kilo suhih gob (10 kron) in pol menea oreh (10 kron). Zasačili so jo pa kmalu. Nepopoljšljiva tatica je bila obsojena na 18 mesecev težke ječe; potem se jo bode oddalo prislilno delavnico.

Tatinski plen ruskih vjetnikov.

Maribor, 15. januarja. Na Hrvatskem rojeni Johan Buzina bil je uslužben kot kovaški pomočnik pri kovaču in kolarju Vincencu Tamm v Ptuj. Tam so delali tudi ruski vojni vjetniki, ker je del fabričnih prostorov stal na razpolago nekemu vojaškemu zavodu. Buzina priznava, da je sprejemal o teh Rusov predmete, o katerih je vedel, da so jih morali Rusi ukrasti. Množina in vrednost teh predmetov se ne da več dognati, ker se ni moglo izvedeti vse ruske vojni vjetnike, ki so bili pri tej stvari udeleženi. Na podlagi njegovega priznanja pa je dokazano m. dr., da je dobil od vojnega vjetnika Gerdokima Zaboroscenka dva prepašnika iz usnja v vrednosti 200 kron, o vojnega vjetnika Nikolaja Mocosa dva posteljni odeji v vrednosti 40 kron. Dal je zato Zagoroscenku en liter žganja; obljubil mu je tudi 10 kron, katere pa ni plačal. Mocosowu je dal 14 kron. Od vojnega vjetnika Romana Waleh kupil je usnja za podplata za 22 kron; usnje pa je bilo okoli 80 kron vredno. Porabil je to usnje za lastne čevlje. Druge od ruskih vojnih vjetnikov ukradene erarične predmete, ki so imeli vrednost 22 kron, prodal je obtoženec za 120 kron. Obsojen je bil zaradi tatinske udeležbe na mesecev ječe.

Od francoske armade.

Prinašamo sliko francoskih baterij na pancerskem vlakcu za obstreljevanje letal. To vrsto baterij rabijo Francozi zlasti na širnih bojiščih severne Francije ter pri Verdunu, kjer omogočijo velike železniške naprave mnogostransko rabo teh baterij.

Eine französische Panzerzugbatterie für fliegende Beschießung.